

Juryrapport finale Write Now! 2007

Beste deelnemers, daar zitten jullie dan. In een zaal met vips, pers, juryleden en fans. Je weet nu binnen vijf minuten of je de juryprijs gewonnen hebt of niet. Je kruist je vingers, wipt wat met je been op en neer en moet nog kiezen op welke bil je nu het beste kunt gaan zitten. Misschien denk je wel te kunnen winnen door het je nu heel hard voor te stellen. Misschien acht je het veiliger er vanuit te gaan dat je naam straks niét genoemd wordt. Laat dit een geruststelling zijn: je kunt er nu niets meer aan doen.

Heb je straks niet gewonnen beleef dan heel bewust de gevoelens die je ervaart als een ander straks de laptop in ontvangst neemt, ga naar huis en schrijf er een goed gedicht over verhaal over. Horror mag. En als iemand er straks naar vraagt onthoud dan het volgende: je bent trots op jezelf omdat je het zo ver hebt geschopt en je bent blij voor diegene die gewonnen heeft.

Zenuwen zijn wel op hun plek want Write Now! is de ultieme test. Eentje waarbij je geacht wordt te spieken. Bij schrijvers die je bewondert, of juist niet. Laat hen in ieder geval een voorbeeld voor je zijn. Write Now! is een test - die jou niet vertelt of je een lucht of water-type bent of hoe jij reageert op stress. Kortom, niet één die je in de Cosmo tegenkomt - met drie mogelijke uitkomsten. Je bent: a) een hele goede schrijver, b) een matige schrijver of c) een Connie Palmén. Maar bij die laatste categorie hoort geen van jullie.

Want jullie gaven - wederom - blijk van veel schrijftalent. Vooral de verhalenschrijvers. Dat betekent niet dat wij denken dat de dichters onder jullie minder goed zijn, wel bewijst het nogmaals dat dichten nou eenmaal moeilijker is dan het schrijven van een verhaal. Als jij gedichten hebt opgestuurd getuigt dat, vooral als je een voorronde won met een verhaal, van lef. Of het ook slim was, dat hoor je zo.

De prozaschrijvers maakten ons blij met enorm veel verbeeldingskracht. Vaak dachten wij "Hoe kom je er op?" in plaats van "Hoe komen wij er van af?", zoals dat bij voorrondes wel eens het geval wil zijn. Leuk vonden wij dat jullie graag kozen voor een personage dat veel ouder is dan jullie. Daar houden wij van want het doet vermoeden dat je afstand kunt nemen van jezelf. Een kleine maar: juist omdat je los leek te komen van jezelf: vanwaar dan, bij sommigen van jullie, al die treurigheid?

Nog een tip voor volgend jaar: let er op dat je verhaal klopt. Dat klinkt logisch, maar dat bleek het niet altijd. Als je verhaal zich binnen één dag afspeelt en het is in het begin van het verhaal één uur 's middags, kan het een uur later niet half twaalf 's ochtends zijn. Dichterlijke vrijheid rechtvaardigt niet het wegvallen van tijdsgrenzen.

Het is net als bij spelfouten: je voorkomt ze door je inzending gewoon nog een keertje na te lezen. Als je dat had gedaan had je gemerkt dat "is" niet hetzelfde betekent als "eens". Onthoud het maar aan de hand van de meest bekende eerste zin, geen sprookje begint ooit met "Er was is".

Verder zijn jullie dol op het woord “bizar” en hebben jullie een voorliefde voor het thema onhandige zwangerschappen. Onhandig want te jong, onhandig want financieel niet bij machte luiers te kopen. Maar deelnemers, ook een onbevuchte vrouw zou al genoeg stof tot schrijven moeten geven.

Voor ik tot de bekendmaking van de winnaar over ga eerst nog even een pluim om uit te delen. Jij hebt vanavond niet gewonnen maar het scheelde zo weinig dat we je niet ongenoemd willen laten. Jouw verhaal heeft een heerlijk grimmige stadssfeer. Een waarin je personages, die je heel knap tot leven wekt, nog beter tot hun recht komen. Je taalgebruik is fris, je verhaal in het algemeen evenwichtig en vanzelfsprekend. Applaus voor de schrijfster van het verhaal *De groene ballon*: Eva Coolen!

En dan de winnaar – of winnares – van de juryprijs van vanavond. Die gaat er vandoor met een masterclass van uitgeverij Augustus, een optreden tijdens GDMW Festival 2008 en – vanavond nog – met een laptop t.w.v. €1.500 euro. Het verhaal – het is een verhaal- dat gewonnen heeft is kordaat en pittig. Je taalgebruik is sober maar raak en nauwgezet. Je weet een bepaald gevoel voor humor zo te gebruiken dat het nergens afbreuk doet aan de diepgang van je verhaal. In jouw tekst staat geen woord te veel maar vooral de beeldspraak die je gebruikt getuigt van een ongekend talent. Van ruim 1.100 deelnemers is unaniem verkozen tot de allerallerbeste: de schrijfster van het verhaal *45 km.*, Maartje Wortel!